

tager jeg mig fuldt ud. Det ærede Medlem ønskede, at man skulde være kommen ind herpaa. Han saa nogen betryggende Garanti deri. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem ligesom et eller andet andet æret Medlem maaské har regnet Forholdene ud i en eller anden Kommune — det synes efter de Eksempler, det ærede Medlem nævnte, at stort udenfor Lolland-Falsters Stift gaar den vide Horisont, det ærede Medlem har, ikke. Men naar det i en eller anden Kommune dernede, for hvilken det ærede Medlem har gjort sine Beregninger, vilde virke paa en ganske bestemt Maade, der altsaa vilde gøre Klassesdelingen faktisk ensbetydende med privilegeret Valgret, saa tror jeg tillige, at slige kunstige Bestemmelser vilde vise sig at betyde noget højst forskelligt det ene eller det andet Sted, og at de netop i høj Grad vilde bidrage til at rejse ny Utilfredshed og ny Kamp om denne Sag.

Saa sagde det ærede Medlem — og flere andre ærede Medlemmer have ogsaa været inde derpaa, bl. a. det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Piper) —, at Alderen medfører, at Folk tage forsigtigere paa Sagerne, og at hele vort kommunale Liv vilde være bedre tjent med Aldersklasser ved 40 Aars Alder osv. Men jeg vil dog gøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at de kommunale Vælgere paa over 40 Aar ere det store, store Flertal. Derfor har man altsaa i Forvejen den Garanti, som man vil søge i Sikkerheden for, at Vælgernes overvejende Flertal skal være over 40 Aar.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa den lave Procent, de havde nede i Lolland-Falsters Stift, men hvorfor holde sig dertil? Det ærede Medlem ved jo meget godt, at i en stor Del af Landet har man en ganske anderledes stor Procent, at man i mange Landkommuner er oppe paa 5—7 pCt., og at det ogsaa gælder i adskillige Købstadkommuner. Det forekommer mig derfor misvisende at holde sig til et Landomraade, hvor man har en ganske eksceptionel lav Skatteprocent.

Jeg vil i det hele gerne betone, at jeg tror, at det vilde være rigtigt baade for det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer fra konservativ Side at se ædrueligt paa hele denne Sag og vel overtænke, hvad der kan opnaas og hvad ikke. Forholdet er jo det, at der staar et stort og stærkt Flertal i Befolkningen, som kræver den almindelige Valgret, og jeg tror, naar det ærede Medlem talte om Realiteter, at dette er en Realitet, som det vilde være

rimeligt for enhver forstandig, konservativ Mand at regne med. Vi have haft mange Forhandlinger om denne Sag her paa Rigsdagen. Enhver, der kender denne Sags Historie, ved ogsaa, at lige siden vi i Treserne fik den nuværende kommunale Ordning, har der været forhandlet om Forandringer i Valgordningen, og at der Gang efter Gang har været gjort Tilbud fra Venstres Side for dog at faa en Forandring, for dog at faa et Fremskridt, en Udvikling paa dette Omraade. Men altid har Højre modsat sig en Udvikling paa dette Omraade. Nu tror jeg, at det i Fremtiden vil vise sig at være en meget kortsynet og skæbnesvanger konservativ Politik, hvis man ogsaa nu vil sige: Nu sige vi atter Nej til de Indrømmelser og den Imødekommenhed, der er vist fra Regeringens og Venstres Side. Jeg tror derfor, at det vil vise sig, at de, der i denne Sag handle forstandigt i konservativ Henseende, ere dem, der gaa med til denne Overenskomst, saaledes som Regeringen og Venstre have gjort det for sit Vedkommende.

Sonne: I Anledning af den højtærede Ministers nu fremsatte Udtalelser ønsker jeg kun at gøre et Par Bemærkninger.

Den højtærede Minister bestred den af mig hævdede Opfattelse, at Vælgerflertallet i Kommunerne altid maatte antages at være solidarisk med Kommunalbestyrelsens Flertal. Jeg tror, at det er min Opfattelse, der i saa Henseende vil vise sig at holde Stik. Men der er jo her Plads for et subjektivt Skøn. Jeg tror ikke, vi i Øjeblikket kunne komme Sagen nærmere end til en skønsmæssig Vurdering. Det maa være Fremtiden forbeholdt at afgøre, hvorvidt det er mit eller den højtærede Ministers Skøn, der i saa Henseende nærmest er det rette. Jeg imødeser med Sindsro det Svar, Fremtiden vil give i saa Henseende, hvilket jeg for øvrigt ogsaa antager, den højtærede Minister gør.

Den højtærede Minister udtalte sig dernæst om Amtsraadenes Betydning for Skatteudskrivningen og hævdede, at jeg blot kunde efterse de nugældende Bestemmelser, hvoraf det vilde fremgaa, at Amtsraadene i saa Henseende ikke havde nogen stor Indflydelse. Men jeg betonedes netop i mit indledende Foredrag, at under de nugældende Former for det kommunale Styre var en saadan Indgriben fra Amtsraadenes Side eller en saadan Myndighed ogsaa ganske overflødig.

Den højtærede Minister havde ingen Sinde hørt, at Finansministeren skulde